

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-277-7-191>

METHODOLOGICAL ASPECTS OF ORGANIZING DISTANCE LEARNING FOR FOREIGN STUDENTS

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Prokopenko N. V.

*Candidate of Biological Sciences,
Associate Professor,
Associate Professor at the Department
of the Ecology
Kharkiv National Automobile
and Highway University
Kharkiv Ukraine*

Прокопенко Н. В.

*кандидат біологічних наук, доцент,
доцент кафедри екології
Харківський національний
автомобільно-дорожній
університет
м. Харків, Україна*

Актуальність надання освітніх послуг іноземним здобувачам в формі дистанційного навчання на сьогодні є дуже значною. Це зумовлено значною кількістю іноземних здобувачів вищої освіти, які навчаються в закладах вищої освіти України, наявністю певних карантинних обмежень. Також вдосконалення технологій дистанційного навчання сприяє більш ефективній інтеграції вітчизняних закладів вищої освіти світовий освітній простір.

Наявність об'ємних інформаційних потоків, що характерно для сучасного процесу навчання, стійка тенденція до скорочення часу аудиторних занять здобувачів, призводить до необхідності використання методів дистанційного навчання [1, с. 25; 2].

При цьому організація дистанційного навчання іноземних здобувачів в українських закладах вищої освіти вимагає:

- розробки теоретичних положень про можливість і доцільність використання дистанційних технологій іноземними здобувачами;
- проведення адаптації наявних дистанційних освітніх технологій у закладі вищої освіти під необхідність навчання іноземних здобувачів;
- розробки навчально-методичних матеріалів підтримки різних навчальних дисциплін;
- розробки методики використання підготовлених матеріалів в процесі дистанційного навчання іноземних здобувачів;
- розробки механізмів контролю отриманих знань іноземними здобувачами при дистанційній формі навчання.

Основними вимогами до учасників дистанційного навчання є наступні:

До здобувачів:

- знання української (англійської) мови;
- вільне володіння інформаційними Інтернет-технологіями;
- уміння вводити в контент вивчену інформацію, а також редагувати її;
- уміння працювати в чатах і форумі.

До викладачів:

- уміння шукати в Інтернеті інформацію;
- уміння систематизувати і розміщувати в освітній мережі інформацію по дисципліні, що вивчається, у формат Web-документів;
- уміння використати електронну пошту для процесу навчання, працювати в системі телеконференцій;
- володіння різними технологіями роботи і спілкування зі здобувачами в режимі реального часу;
- уміння проявляти творчу ініціативу при розробці нових інформаційних освітніх ресурсів [1, с. 54].

Основними психолого-педагогічними вимогами до педагогів, що реалізують дистанційні форми навчання при викладанні різних дисциплін іноземним здобувачам є наступні:

- вивчення викладачем особливостей і способів організації ефективної пізнавальної діяльності в умовах дистанційного навчання, в результаті якої іноземний здобувач опанує знання і уміння, об'єднує нові знання із вже освоєними;
- розробка завдань, вирішувати які повинний навчитися у кінці вивчення дисципліни кожен іноземний здобувач;
- уміння активізувати самостійну роботу іноземного здобувача;
- уміння в умовах просторової або часової незалежності визначити, що є рушійними силами пізнавальної діяльності іноземного здобувача;
- уміння формувати у іноземного здобувача інтерес до пізнавальної діяльності, формувати потребу і мотивацію до оволодіння знаннями і уміннями;
- уміння оптимізації способів організації групової і проектної роботи;
- уміння формувати інформаційну культуру у іноземних здобувачів дистанційної форми навчання;
- уміння розробляти персональні завдання, при виконанні яких іноземний здобувач вирішуватиме абстрактні завдання, пов'язані з його майбутньою діяльністю;

– уміння роботи з особливими умовами і чинниками, що впливають на формування методики дистанційного викладання іноземним здобувачам [3, с. 10].

Серед різних моделей дистанційної освіти необхідно виділити можна виділити модель кейс-технологій. Модель кейс-технологій призначена для диференціації навчання. Структура кейса передбачає наявність трьох компонентів (сюжетна, інформаційна і методична частини). Джерелом сюжетного матеріалу для кейсів є Інтернет-ресурси. За формою представлення це документальний відекейс, сюжет якого ґрунтується на фактичному матеріалі або ситуації. Інформаційна частина кейса фіксує увагу на окремих моментах сюжетної частини. Методична частина містить формулювання завдань по аналізу кейса (опитувальний кейс, кейс-завдання). Аналіз успішності виконання завдань показав ряд переваг інтеграції методу кейсів і дистанційного навчання в порівнянні з іншими формами контролю знань, що реалізуються на аудиторному занятті: 1) наявність умов для застосування теоретичних знань в конкретній ситуації (зв'язок теорії з практикою); 2) можливість виконання завдання в зручний для здобувача час і в зручному місці; 3) відсутність обмежень за тривалістю виконання завдання (на відміну від аудиторного заняття); 4) можливість повторного індивідуального перегляду відео або його фрагментів (при необхідності) для кращого розуміння і "глибшого занурення" в ситуації з метою її аналізу; 5) можливість пошуку додаткової інформації безпосередньо під час виконання завдання через відсутність обмежень в часі [4, с. 194–198].

Таким чином, можна зробити висновок, що застосування дистанційної форми навчання для здобувачів-іноземців є досить перспективним. І ця форма може бути успішно реалізована з застосуванням кейс-технологій.

Література:

1. Биков В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти : [монографія]. К. : Атіка, 2009. 684 с.

2. Биков В. Ю. Освітні системи із забезпечення рівного доступу до якісної освіти впродовж життя. В. Ю. Биков, І. М. Ромашко. *Інформаційні технології і засоби навчання*. [Електронний ресурс]. 2020. № 48. URL: <http://www.ime.edu.ua>

3. Борзенко О. П. Основні категорії та поняття дистанційного навчання. *Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка*. 2012. № 19(254). Ч. I. С. 6–14.

4. Туркот Т. І. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. К. : Кондор, 2011. 628 с.